

Joutsenlaulu

Keväinen auringonpaiste lämmittää maan. Ilma väreilee saaden kaukaisuuden vääristymään. Satunnaiset lumihiutaleet alkavat leijua maahan. Lämpö taas haihtuu vähäksi aikaa taivaasiin. Hitaasti etenee kevät, vaikka alkoi kovalla vauhdilla. Muuttolinnut aina kaulushaikaraa ja västäräkkiä myöden jo saapuivat, meluisat naurulokkiparvet valtasivat sulaneet järvenlahdet. Järven peittänyt jää kasaantui harvinaisiksi ahtojääkasoiksi pienten saarten rannoille. Naakkaperheet myös keväisissä tunnelmissa tutkivat käyttämättömiä savuhormeja.

Laulujoutsenet, pohjolan valkeat valtiat, olivat ennen 1950 luvun täysrauhoitusta, lähellä kuolla sukupuuttoon Suomesta. Pieni pesivä kanta säilyi pohjoissuomen hiljaisilla järvillä. Suojelutoimet alkoivat vaikuttaa kantaan -60 luvulta lähtien ja -70 luvulla joutsenia alkoi näkyä myös muualla suomessa. Muistan elävästi kuinka ensimmäiset joutsenet laskivat tulvivalle Juovanlahdelle keväällä -72. Mistä tiesi alle kouluikäinen oudot linnut joutseniksi? Kiire tuli kuitenkin lähteä kertomaan äidille ”Äiti, äiti. Joutsenia lähellä!” Tapaus merkittiin myöhemmin postipankin siniseen vihkoon päivämäärineen kaikkineen.

Nykyään satapäiset joutsenparvet saapuvat juovanlahdellekin ilman sen suurempia muodollisuuksia. Joutsenkanta on kasvanut merkittävästi, jopa niin voimallisesti että joillain metsästäjillä on alkanut liipaisinsormea syyhyttämään, mutta kuka olisi niin paatunut, että ottaisi tunnolleen veripisarat valkeilla höyhenillä?

Pääasiallisin syy joutsenten väkivaltaisiin kuolemiin ovat toistaiseksi törmäykset 15kV sähkölinjoihin. Lyhyen ajan sisällä kuluu kevättä tälläkin peltoaukealla niitä tapahtui kolme kertaa. Kiitettävästi on sähköyhtiö merkinnyt linjoja kirkkaan värisillä palloilla, mutta sumuisessa säässä törmäyksiä sattuu.

Kuluvana keväänä, missä vain kaksikaan paikallista sattuu yhteen, puheenaiheeksi nousee väistämättä paikallisen kyläkaupan tila. Polttoaineen myyntiä ei ole ollut moneen kuukauteen, veikkauksen pelipisteestä puhumattakaan. Maitotuotehyllyt huutavat tyhjyyttään, eikä eineshyllyltä montaakaan tuotetta löydy. Viimeinen pisara on postipalveluiden loppuminen. Nyt nopeasti sitä uudenlaista toimintaa käytäntöön, mistä kauppias vihjailee sanomalehdessä, postin loppumisuutisen yhteydessä.

Uljas kotikaupunkimme sai täpärästi uuden pomon. Tai sai ja sai, jos oikein tarkasti asiaa tutkitaan niin koko vaalikähmintä pitää tehdä uusiksi, tällä kertaa pätevien valtuutettujen sekä vara sellaisten paikalla ollen. Taas kerran on kokoonnuttava, nostettava kokouspalkkiot sekä kilometrirahat, voi voi, on se kovaa työtä. Pahimmassa/parhaassa tapauksessa asian tiimoilta joudutaan kokoontumaan useampaan kertaan.

Viikonloppuna vietetään työläisten ja opiskelijoiden suurta juhlaa, Vappua. Tällä kertaa hankalasti sunnuntaille osuva juhlapäivä ei ole ollut näillä lakeuksilla sen mainittavampi juhlapäivä. Harvinainen, äärimmäisen harvinainen on ollut se valkolakissa kekkuloija, punalipun kantajasta puhumattakaan. Kuntaliitos mahdollisti sen, että nyt on kotipitäjässänikin patsaita mitä lakittaa vappuaattona. Vappumarssillekin voisi osallistua, mikäli sellaisia enää järjestetään.

Huhtikuun lyhenevät yöt ja vielä kuolleen ruskea luonto saa ensi kuussa toiset värit ja uudet tuoksut. Ensimmäinen lämmin kevätsade herättää maan uuden kasvun alkuun. Tyynessä, pilvisen hämäräisessä, lämpimässä toukokuun yössä voi aistia lupauksen kesästä.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi